

Переходять дорогу

Василь Чухліб

Тетянка дивувалася, коли мама, повернувшись з поля, казала: "Ой, ніженьки в мене аж гудуть!"

А тепер, коли находилася з татом по лісу, й сама відчула: гудуть у неї ніжки. Бо на всіх відомих татові грибовищах побували, і намарне — жодного грибочка.

Повільно йшли тихою лісовою дорогою, що вела до села. І тут Тетянка помітила навпроти зламаної сосни горбочки. Обережно відгребла глицю, а з-під неї три боровики і стільки ж грибенят усміхаються. Ну й дива: прямо на дорозі виключулись!

— Хоч ці принесемо, хоч напоказ, щоб не кпинили з нас удома! — зрадив тато.

Та тільки торкнувся одного гриба, Тетянка замахала рученятами:

— Не займай, тату! Це ж вони дорогу переходять. Додому йдуть.

Тато, усміхнувшись, прикрив гриби глицею. Нехай ідуть...

Через кілька днів тато з донькою знову були в лісі. Тетянка одразу побігла до зламаної сосни.

— Нема вже грибів, тату, нема! — загукала. — Бач, перейшли вони дорогу!..